

ŽETALSKE NOVICE

GLASILO OBČINE ŽETALE - Oktober 2002- LETNIK 2

Domoznanski oddelek

35

ŽETALSKE novice
2002

352(497.4 Žetale)

6005930,6

COBISS o

KNJIŽNICA IZVNA POTRCA PTUJ

poštna plačana pri pošti Žetale

Vabljeni na prireditve ob občinskem prazniku!

ŠTEVILKA 6

PROGRAM PRIREDITEV OB 3. OBČINSKEM PRAZNIKU OBČINE ŽETALE IN 12. KOSTANJEVEM PIKNIKU

PETEK, 04.10. 2002

- Ob 16. uri namizni tenis za mladinke in mladince do 18. let (telovadnica OŠ)
Ob 19. uri namizni tenis za ostale kategorije (telovadnica OŠ)

SOBOTA, 05.10. 2002

- Ob 14. uri mali nogomet za mladinske in ženske ekipe (igrišče pri OŠ Žetale)
Ob 17. uri mali nogomet za veterane nad 30 let (igrišče pri OŠ Žetale)
Ob 19. uri mali nogomet za člane (igrišče pri OŠ Žetale)

NEDELJA, 06.10. 2002

- Ob 9. uri šah za vse kategorije (avla OŠ Žetale)
Ob 13. uri streljanje z zračno puško (igrišče ŠD RIM)
Ob 16. uri koncert v cerkvi Marije Tolažnice - Milko Bizjak, orgle-špinet, Olga Gracelj - sopran

PETEK, 11.10. 2002

- Ob 18. uri odbojka za vse kategorije (telovadnica OŠ Žetale)

SOBOTA, 12.10. 2002

- Ob 9. uri pohod po občini Žetale na relaciji Ravno - Veliki vrh - Prekože - Potni vrh - Kranjšek - Žetale

NEDELJA, 13.10. 2002

- Ob 15. uri gledališka predstava: Vika Grobovšek „Kaj se skriva za velikim trebuhom“, nastopajo učenci OŠ Žetale (Prosvetna dvorana Žetale).

ČETRTEK, 17.10. 2002

- Ob 17. uri slovesen zaključek del ob izgradnji nove mrliške vežice Žetale
Ob 20. uri javna oddaja radia Ptuj „ORFEJČEK“ (prireditveni šotor)

PETEK, 18.10. 2002

- Ob 10. uri Otroški kostanjev piknik (prireditveni šotor)
Ob 17. uri gasilska vaja PGD Žetale (pri novi OŠ Žetale)
Ob 17.30 uri otvoritev javnega vodovoda in kanalizacije v naselju Žetale
Ob 19. uri razgovor o gojenju okrasnih rastlin - vodi Miša Pušenjak, (Prosvetna dvorana Žetale)
Ob 20. uri družabno srečanje z ansamblom Prijatelji (prireditveni šotor)

SOBOTA, 19.10. 2002

- Ob 14. uri slavnostna seja Občinskega sveta (Prosvetna dvorana Žetale)
Ob 15. uri otvoritev kulinarične razstave (avla OŠ Žetale)
Ob 16. uri osrednja proslava ob 3. občinskem prazniku in 12. kostanjevem pikniku (prireditveni šotor)
Ob 19. uri zabava z ansamblom Ekart - sodelujeta strašna Jožeta (prireditveni šotor)

NEDELJA, 20.10. 2002

- Ob 10. uri maša v farni cerkvi
Ob 11. uri srečanje starejših občanov (prireditveni šotor)
Ob 13. uri Festival mladih talentov (prireditveni šotor)
Ob 15. uri družabno srečanje z ansamblom Navihanke (prireditveni šotor)

Dober dan!

Vse je v nenehnem gibanju. Voščimo si srečo v novem letu, se veselimo pomladnega sonca, nato se komaj zavemo, kdaj nastopi poletje, ki se nato skoraj neopazno prevesi v jesen, in že je pred vrati zima.

Pred našimi vrati je občinski praznik, popestren s številnimi prireditvami in seveda s kostanji. Mislim, da se ga večina krajanov veseli in se udeleži vsaj nekaterih prireditev. Vsako leto je poskrbljeno za prijetna doživetja udeležencev vseh starosti. Veliko truda pa je potrebnega za organizacijo, pripravo in izvedbo različnih tekmovanj, razstav, programov... Vsega ne zmore en človek, potrebno je sodelovanje skupine ljudi, usklajevanje interesov in želja. Vedno potem tudi ne gre vse po načrtih. Nikoli niso vsi z vsem zadovoljni, nikoli tudi niso upoštevane vse želje. Razmišljam. Vsem se ustreči ne da. Vendar pa ima vsak tudi svobodno voljo, da delo nekoga pohvali ali pograja, da spregleda napake ali da išče „dlako“ v jajcu.

Želim si, da bi imeli prireditelji letos srečno roko pri izbiri in izvedbi prireditev, da bi bilo čim več zadovoljnih obrazov, čim manj neprijetnih besed... a vsak ima torej svobodno voljo do oblikovanja svojega mnenja.

Vse je v nenehnem gibanju in pred vami je nova številka Žetalskih novic. Prelistajte jih, preberite, gotovo boste našli kaj zanimivega. Tudi v času počitnic se je dogajalo marsikaj, kar je bilo vredno zabeležiti.

Želim vam prijetno praznovanje občinskega praznika, obilo dobro pečenih kostanjev, sladkega mošta in s pridelki bogato obloženo jesen.

Lep pozdrav!

Marija Skok

Sprehod po vsebini

Program prireditev ob 3. občinskem prazniku	2
Dober dan	3
Pred praznikom	4
Otvoritev občinske ceste Marinja vas - Dobrina	5
Vodovod Strajna - Dobrina - Kočice	5-6
Voda iz javnega vodovoda v naselju Nadole	6
Sanacija plazu Vodole	7
Izgradnja mrliške vežice v zaključni fazi	7
Šola ni šala je...	8
Po Dravski dolini	8
Starost ni žalost	9
Abrahami v Žetalah	10
Bili smo na Koroškem	10-11
Družina in pol	12
Javna radijska oddaja	12
Planinsko društvo na Peci	13
Jadralsko društvo	13
Kaj počnejo Zoisovi štipendisti	14-15
Prekmurje v nedeljo	15
Foto utrinki z izleta	16

JAVNO GLASILO "ŽETALSKE NOVICE"

Izdajatelj: Občina Žetale

Naslov uredništva: Žetale 1, 2287 Žetale

Odgovorna urednica: Marija SKOK

Uredniški odbor: Katarina KLEP-ČERNEJŠEK,

Franc KIDRIČ, Jože KRIVEC,

Martin PREVOLŠEK

Lektorica: Saša JAZBEC

Računalniški prelom: Šange d.o.o.

Fotografija na naslovnici: Vili Muzek (Žetale iz zraka)

Javno glasilo "ŽETALSKE NOVICE" je na podlagi

odločbe Ministrstva za kulturo RS

štev.: 006-24/00 so z dne, 29.03.2001 vpisano v

register javnih glasil pod zaporedno številko 1767.

PRED PRAZNIKOM

Izteka se prvi mandat občine Žetale. Dogodki v letošnjem letu so pokazali, da smo ujeli še zadnji vlak za ustanovitev samostojne občine. V letošnjem postopku ni bila ustanovljena niti ena občina, ki ne izpolnjuje pogoja, da ima občina najmanj 5000 prebivalcev.

Ponovil bom že večkrat izrečeno misel, da samostojna občina ni prednost sama po sebi, je le priložnost, da sami odločamo o svoji usodi, od občinskega vodstva in od vseh občanov pa je odvisno, kako bomo to priložnost izkoristili. Zato je prav, da se ob izteku prvega štiriletnega mandata ozremo nazaj in se vprašamo, kaj smo v teh štirih letih dosegli.

Prav gotovo se moramo pri ocenjevanju dosežkov preteklega štiriletnega obdobja zavedati, kje smo začeli.

Ob začetku delovanja smo bili edina občina v državi brez enega samega priključka na javni vodovod, prevzeli smo gradnjo šole v začetni fazi, velika večina naših lokalnih cest in javnih poti je bila makedamska in v slabem stanju, nekatere izmed njih so ogrožali plazovi, kulturno in športno življenje v občini je skoraj povsem zamrlo.

Za izboljšanje takšnega stanja je bilo potrebno ogromno volje, znanja in dela, predvsem pa denarja. Lahko imamo še tako dobre namene, želje in načrte, brez denarja ostane vse le pri besedah.

Osnovni problem naše občine je sorazmerno velika površina in majhno število prebivalcev. Iz velike površine izhaja ogromno infrastrukturnih problemov, iz majhega števila prebivalcev pa problem financiranja občine. Sistem financiranja občin namreč v prvi vrsti temelji na številu prebivalcev in njihovi finančni sposobnosti. Občini pripada 35% dohodnine, ki jo plačujemo zaposleni in nekatere druge dajatve, katerih delež je zanemarljiv. Če bi ostalo le pri tem, v občini ne bi imeli niti za šolstvo in socialo. V letošnjem letu je predvideno namreč samo 36 milijonov teh sredstev, v preteklih treh letih jih je bilo še manj. Zato je toliko bolj pomembno, da smo že v letu 1999 skupaj z drugimi podobnimi občinami dobili ustavni spor, po katerem nam pripada izravnava iz državnega proračuna v višini tako imenovane primerne porabe. Ta se izračuna tako, da se znesek, ki se določi vsako leto, pomnoži s številom prebivalcev. Ta poraba, ki bi naj zagotavljala normalno delovanje občin, za našo občino znaša v letošnjem letu 124 milijonov tolarjev. S tem denarjem občina res lahko pokriva tekoče poslovanje, za investicije pa ostane bore malo, zato je potrebno sredstva za investicije pridobivati še na druge načine, predvsem na domačih in mednarodnih razpisih in iz sredstev občanov.

Jasno je, da je tudi denar pripomogel k izboljšanju življenjskih pogojev naših občanov, saj gre za financiranje šole in male šole, sofinanciranje stroškov za bivanje naših otrok v vrtcu, plačevanje stroškov bivanja naših občanov v domovih za ostarele, plačevanje zdravstvenega

zavarovanja za brezposelne, sofinanciranje kmetijske dejavnosti, sofinanciranje dejavnosti društev, vzdrževanje in pluzenje občinskih cest, financiranje kulturnih ustanov in prireditev in drugih dejavnosti, ki so nujno potrebne za kakovostno življenje občanov.

Kljub temu pa se uspešnost občine, vsaj v našem primeru, meri po številu investicij. Kako uspešna je bila občina Žetale v preteklih štirih letih, boste lahko presodili po sledečih navedenih številkah.

V preteklih štirih letih smo v občinski proračun uspeli spraviti približno 1 milijardo tolarjev. Zavestno smo omejevali porabo, zato da smo lahko čimveč sredstev investirali in to je tudi edini način, da se približamo razvitim. Za investicije smo tako uspeli nameniti čez 720 milijonov sredstev. Največ sredstev je bilo porabljenih za izgradnjo osnovne šole in sicer približno 340 milijonov tolarjev. Za izgradnjo vodovodov smo uspeli nameniti 210 milijonov tolarjev, za modernizacijo cest 90 milijonov tolarjev, za izgradnjo mrliške vežice 30 milijonov tolarjev, za sanacijo plazov 30 milijonov tolarjev, za kanalizacijo 10 milijonov tolarjev, za ureditev zdravstvene ambulante 8 milijonov tolarjev, ostalo je šlo za nekatere manjše investicije.

Osebnostno menim, da bomo tako uspešno štiriletno obdobje težko še kdaj ponovili. Jasno je, da ste za tako uspešno delo zaslužni vsi občani, ki ste kakorkoli prispevali k uspešnemu delovanju občine, bodisi s svojim delom bodisi s svojimi finančnimi sredstvi. Samoprispevek, prispevki po pogodbah, takse za vzdrževanje pokopališča, najemnine za grobove in sklad stavbnih zemljišč so prinesli v občinski proračun v teh štirih letih skoraj 90 milijonov tolarjev, brez katerih marsikatera investicija ne bi bila izvedena.

Vsem, ki ste razumeli, da smo za razvoj občine v prvi vrsti odgovorni mi, ki tu živimo, se iskreno zahvaljujem.

Spoštovane občanke in občani, pred nami je 3. občinski praznik. Po vsem tem, kar nam je uspelo v tem prvem obdobju samostojne občine narediti, imamo res kaj praznovati, zato vas vabim, da se v čim večjem številu udeležite številnih prireditev ob tretjem občinskem prazniku in se po napornem delu razveselite.

Vaš župan!

**VSEM OBČANKAM
IN OBČANOM OBČINE ŽETALE
ISKRENO ČESTITAM OB OBČINSKEM
PRAZNIKU IN VAS VABIM NA OSREDNJO
PROSLAVO, KI BO 19.09.2002 OB 16. URI V
ŠOTORU ZA NOVO ŠOLO.**

**V A Š Ž U P A N
A N T O N B U T O L E N**

OTVORITEV OBČINSKE CESTE JP MARINJA VAS - DOBRINA

20. junija letos smo svojemu namenu predali modernizirano cesto v Nadolah. Zgodovino in pomen te ceste je

predstavil predsednik gradbenega odbora Franc Vogrinc. Slavnostni govornik ob tej pomembni pridobitvi je bil poslanec državnega zbora RS in župan občine Žetale g. Anton Butolen, ki je skupaj s Francem Vogrincem in Sebastjanom Vogrincem prerezal otvoritveno vrstico. Blagoslov ceste je opravil farni župnik g. Štefan Zver. Kulturni program so izvedli ženski pevski zbor KD Žetale, ter učenci in učitelji OŠ Žetale.

Prireditelj je vodil povezoval tajnik občinske uprave g. Jože Krivec. Za pogostitev so poskrbele naše gospodinje in priznana kuhinja - okrepčevalnica „GASTRO“.

Prijetno druženje ob domači glasbi, ki jo je prispeval harmonikar Jože Polajžer, je trajalo pozno v noč.

F.Vogrinc

VODOVOD STRAJNA - DOBRINA - KOČICE PREDAN SVOJEMU NAMENU

V petek popoldne 28. junija je na žetalskem območju lilo kot iz škafe. Člani gradbenega odbora za izgradnjo javnega vodovoda Strajna-Dobrina-Kočice so v Kočicah pri obratu restavracije Gastro pripravljali vse potrebno za otvoritveno slovesnost izgradnje javnega vodovoda Strajna-Dobrina-Kočice. Močan naliv se je še bolj razbesnel ob 16. uri, ko je bil napovedan uradni začetek slovesne otvoritve vodovoda. Dobro razpoloženje je že takoj na začetku ustvaril mladi Dani KODRIČ, ki je na svojo „frajtonerco“ zaigral dve poskočnici. V imenu gradbenega odbora je prisotne pozdravil predsednik gradbenega odbora Vinko ŠIREC. Posebej toplo je pozdravil župana občine Žetale in poslanca državnega zbora R Slovenije g. Antona BUTOLENA, člane Občinskega sveta občine Žetale, direktorja podjetja Nizke gradnje Ptuj g. Mitjo OMULCA, predstavnika javnega podjetja Komunala Ptuj g. Marjana GREGORINČIČA, farnega župnika g. Štefana ZVERA, lastnika restavracije GASTRO g. Marjana SKOKA, ki je bil gostitelj te slovesnosti, pevce DPD Svoboda Slovenska Bistrica in vse ostale prisotne. Nato je predsednik gradbenega odbora na kratko predstavil potek gradnje vodovoda, na katerega je sedaj priključenih 64 gospodinjstev. Na koncu svojega uvodnega govora se je zahvalil g. županu za vsestransko sodelovanje in pomoč, izvajalcu del podjetju Nizke gradnje Ptuj in vsem uporabnikom vodovoda, ki so podpisali pogodbe o sofinanciranju. V kulturnem programu so

nastopili učenci Osnovne šole Žetale, harmonikar Dani KODRIČ in moški pevski zbor DPD Svoboda iz Slovenske Bistrice. Slavnostni govornik na slovesnosti ob otvoritvi javnega vodovoda Strajna-Dobrina-Kočice je bil župan občine Žetale in poslanec Državnega zbora R Slovenije Anton BUTOLEN. Z izbranimi besedami je opisal prizadevanja za izgradnjo javnega vodovoda. „Pri navedeni investiciji je šlo za regionalni projekt treh občin: Podlehnik, Žetale in Videm, vendar je na žetalskem območju vodila izgradnjo vodovoda občina Žetale sama“. Občina Žetale je z organizacijo obiskov ministrov Marjana SENJURA, Janeza KOPAČA in državnih sekre-

Slovesen prerez traku ob močnem nalivu

tarjev Rada LANČARJA in Igorja STRMŠNIKA odločilno pripomogla k temu, da je do izgradnje tako velikega projekta sploh prišlo. Župan se je na koncu zahvalil za sodelovanje gradbenemu odboru, izvajalcu del podjetju Nizke gradnje Ptuj, podjetju TMD invest iz Ptuja za opravljen nadzor in vsem podpisnikom pogodb za izgradnjo vodovodnega priključka. Novozgrajeno investicijo je blagoslovil farni župnik g. Štefan ZVER. G. župnik je izrazil veselje nad izgradnjo vodovoda v tem hribovitem predelu občine. Posebej se je zahvalil vsem odgovornim za voljo in razumevanje, da se je lahko zgradil tako obsežen vodovod.

Po končanem uradnem delu otvoritve vodovoda so se prisotni zadržali na družabnem srečanju, ki so ga priprav-

ili člani gradbenega odbora. Ob prešerni pesmi, ki so jo zapeli člani pevskega zbora DPD Svoboda Slovenska Bistrica, se je utrnil marsikateri spomin, ko je bilo potrebno premagati zahtevno traso vodovoda od meje s Strajno preko Prekož, Potnega vrha, Dobovskega, Tkavca, Grajfovega vrha, Dobrinske Gorce vse do Režeka in na drugi strani do Pohorja in Šardinja. Vendar takrat, ko človek po dolgih letih upanja dobi zdravo pitno vodo, pozabi na vse, tudi na tiste težave, ki jih ne bi bilo treba. Raje se spomni in zahvali tistim, ki so si po najboljših močeh prizadevali, da je do izgradnje prepotrebne vodovoda dejansko prišlo. Naj tudi tukaj velja rek: „Konec dober, vse dobro.“

Vinko ŠIREC

VODA IZ JAVNEGA VODOVODA V DELU NASELJA NADOLE

V letošnjem letu je bil zgrajen primarni vodovod na relaciji Planjsko-Sitež-Jesenica. Ta vodovod spada med projekte regionalnega vodovoda Planjsko-Sitež-Nadole-Janški vrh-Kočice-Dolena. V njegovo financiranje so vključene občine Majšperk, Žetale in Videm. Vse tri občine so tudi kandidirale na razpisu Ministrstva za gospodarstvo in bile izbrane. Del sredstev je prispevalo Ministrstvo za okolje, prostor in energijo.

Med gradnjo je prišlo do spremembe lokacije predvidenega vodohrama iz Žitečke vasi na lokacijo v Marinji vasi. Otvoritev vodohrama, ki stoji na območju občine Žetale, je bila 28. junija 2002. Takrat smo tudi izvedeli, da je možna izgradnja priključkov za nižje ležeča gospodinjstva. Takoj smo sklicali gradbeni odbor, ki je skrbel za podpis pogodb na trasi navedenega vodovoda. Gradbeni odbor je soglašal z izgradnjo priključkov za tista gospod-

injstva, ki imajo tehnične možnosti priključitve na vodovod. Izveden je bil popis del in na podlagi zbiranja ponudb izbran izvajalec del: Bovir d.o.o iz Zgornje Kungote, s katerim je bila sklenjena ustrežna pogodba v višini 5.273.641,33 SIT. Na osnovi ogleda terena je bilo ugotovljeno, da se lahko na vodovod priključi 14 gospodinjstev iz naselja Nadole. Zaselek Menik se zaenkrat še ne more priključiti na javni vodovod, ker je potrebno dodatno prečrpavanje vode.

V občini Žetale smo želeli vodovodne priključke zgraditi v mesecu avgustu, ko je bilo največje pomanjkanje vode. To nam zaradi nerazumnih preprek ni uspelo. Pred zaključkom redakcije je prišla vest, da so ovire iz „druge strani“ odpravljene in da se bo gradnja vodovodnih priključkov pričela 25.09.2002.

Jože KRIVEC

Vabilo

PD Žetale organizira
2. pohod po mejah občine Žetale. Pohod
bo v soboto, 12. oktobra 2002.

Zbrali se bomo
ob 8.30 v Spodnjem Ravnem,
od koder bomo šli po naslednji poti:
Prekože - Potni vrh - Kočice - Žetale.
Vabljeni!

Na zdravje!

Ljubezni in času odprti,
živimo trenutek kot slavje,
podobno tajinstveni črti,
ki loči življenje in navje.

Sopotnik na poti do smrti,
na zdravje
trenutku, ljubezni in trti!

Boris A. Novak

SANACIJA PLAZU VODOLE

Iz Ministrstva za okolje, prostor in energijo je v mesecu avgustu prišla razveseljiva vest, da se bo septembra začela sanacije plazov na lokalni cesti LC 240060 Žetale-Majšperk. Saniral naj bi se plaz pod stanovanjsko hišo Pulko Janeza, Čermožiše 53/a. Plaz je na tem delu poškodoval cestišče do te mere, da je že večkrat grozila popolna zapora ceste.

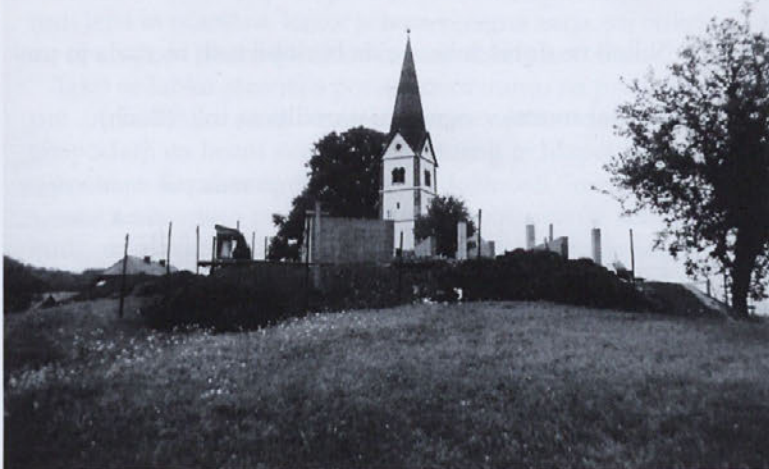
Občina Žetale je že pred dvema letoma naročila projekte za sanacijo dveh plazov, poleg zgoraj omenjenega še za plaz nad stanovanjsko hišo Pulko Antona, Čermožiše 49. Treba je povedati, da smo bili vseskozi v stiku s pristojno komisijo za sanacije na Ministrstvu za okolje, prostor in energijo, vendar do realizacije naših projektov ni prišlo. Glavni razlog je bil ta, da so se v tem času zgodili trije plazovi velikih razsežnosti na Primorskem. Največji je bil plaz v mesecu decembru 2000 v Logu pod Mangartom. Tamkajšnja naravna katastrofa je poleg velike materialne škode zahtevala tudi sedem človeških življenj. O posledicah tega zemeljskega plazov so se lahko prepričali člani Občinskega štaba za CZ, ki so lansko jesen šli v Log pod Mangartom.

Za plaz Vodole je bil sklenjen dogovor z Ministrstvom za okolje, prostor in energijo - sektor sanacij naravnih in drugih nesreč. Prav tako je bila sklenjena pogodba z izvajalcem del, ki ga je izbralo pristojno ministrstvo. Izbrani izvajalec del je podjetje GIC GRADNJE d.o.o., Sv. Florijan 120, Rogaška Slatina. Vrednost opravljenih del znaša 11.659.487,40 SIT. Sredstva za sanacijo plazov je v celoti zagotovilo Ministrstvo za okolje, prostor in energijo. Dela so se pričela 26.08.2002 in bodo trajala predvidoma 60 dni. Projektant je za sanacijo plazov predvidel pilotsko steno, ki predstavlja zelo zahteven gradbeni poseg, ki mora biti izveden strogo po projektu.

Sedaj si v občini Žetale prizadevamo, da bi čimprej prišlo do sanacije plazov nad stanovanjsko hišo Pulko Antona, Čermožiše 49. Projekt za sanacijo plazov, ki bo ostal med dvema saniranima, predvideva kamnito zložbo.

Jože KRIVEC

IZGRADNJA MRLIŠKE VEŽICE V ZAKLJUČNI FAZI

Kot smo že poročali v prejšnji številki Žetalskih novic, je občini Žetale uspelo pripraviti vse potrebno za gradnjo mrliške vežice Žetale. Priprave na gradnjo so bile resne in temeljite. Naj povemo, da se gradnja mrliške vežice vrši po projektu, ki ga je izdelalo podjetje TMD invest iz Ptuja z arhitektom Gregorjem KRAŠEVCEM na čelu. Za izdelan projekt so bila pridobljena vsa potrebna soglasja. Posebej pomembno je bilo soglasje Zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine, ki je zahtevalo, da mora biti objekt nizkopritličen in prilagojen terenu ter veduti sakralnega objekta (cerkvi Sv. Mihaela). Zato so opazke,

kje bi naj bil glavni vhod v vežico, popolnoma odveč. Skoraj vsi večji in manjši kraji v naši bližnji in daljni okolici imajo mrliško vežico, zato so bila prizadevanja, da se zgradi vežica tudi v Žetalah, toliko večja. Z izgradnjo vežice ne želimo prekiniti navade, da pokojnik leži doma. Svojci se bodo sami odločali, kje se želijo posloviti od svojih najdražjih.

Sedaj je gradnja mrliške vežice v zaključni fazi. Lahko rečemo, da smo imeli srečo z izvajalcem del, ki smo ga izbrali na javnem razpisu. Podjetje IPI iz Rogaške Slatine se je pokazalo kot vesten in soliden poslovni partner. Zagotavljajo, da bodo vsa predvidena dela opravili v roku, do 15. oktobra, ko je predviden tehnični prevzem objekta. Naročena je tudi vsa potrebna pogrebna oprema pri Menini iz Kamnika.

Gradnja mrliške vežice je objekt, ki je splošnega pomena za občino Žetale. Nihče ne ve, kdaj ga bo potreboval. Vendar je gotovo, da bo zgrajen tako, da bo omogočal dostojno slovo od naših najdražjih.

Slovesnost ob zaključku del pri izgradnji nove mrliške vežice bo v okviru prireditve ob 3. občinskem prazniku v četrtek, 17. oktobra 2002 ob 17. uri v poslovnem prostoru. Želimo, da se slovesnosti udeležite v čim večjem številu.

Jože KRIVEC

ŠOLA NI ŠALA JE...

Kdor ima srečo, ne potrebuje pameti,
kdor ima pamet, potrebuje še srečo (Nemški pregovor)

Šolsko leto 2002/2003 ni čisto navadno šolsko leto, kajti že začeli smo ga nekoliko drugače.

Ne samo, da pričenjamo s poukom ob 8.00 uri, ampak je še kar nekaj novosti. Med drugimi je najpomembnejša ta, da izvajamo program 9-letne osnovne šole v 1. in 6. razredu (7. r. 9-letke) ter da imamo zanj vse potrebno: prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje, tako da je za optimalno delo poskrbljeno.

Na šoli je 10 oddelkov od prvega do osmega razreda in 2 oddelka podaljšanega bivanja. Imamo 142 učencev, 18 pedagoških delavcev, 3 ostale strokovne delavce, 1 finančno-administrativno delavko in 4 zaposlene na področju tehničnega dela. Izvajamo obvezen in razširjen program, pa tudi nadstandarden program, ki nam ga omogoča občina. Za potrebe preostalega nadstandarda bomo skušali pridobivati sponzorska in donatorska sredstva iz bližnje in širše okolice ter od dosedanjih in bodočih poslovnih partnerjev.

Spremenjen je tudi raspored ur in odmorov, tako da lahko vsi učenci malicajo v jedilnici. Uveden je daljši, 15 minutni odmor, za potrebe razvedrila in sprostitve.

Za učence, ki iz objektivnih razlogov prihajajo v šolo prej, je organizirano varstvo. Za 1. r 9-letne OŠ od 6.00 ure, za vse ostale pa od 7.00 ure naprej. Prav tako je urejeno popoldansko podaljšano bivanje.

Zaradi potrebe po čim učinkovitejšem sodelovanju šole s starši smo zraven skupnih roditeljskih sestankov uvedli še tedenske govorilne ure z razredniki v dopoldanskem času ter mesečne govorilne ure z učitelji posameznih predmetov v popoldanskem času.

Posebna pridobitev za naše učence je urejen prevoz iz

odročnih krajev. V ta namen smo skupaj z Občino Žetale uvedli dve novi progi (Ber-Kočice ter Varvasele).

Šola bo tudi v bodoče tesno sodelovala z lokalno skupnostjo v vseh aktivnostih, namenjenih občanom, pa še sami bomo zanje kaj pripravili.

Želimo si čim več vsestranskega sodelovanja, kajti le tako bomo uspeli uresničiti naše poslanstvo, ki je vsekakor kvaliteten pouk, kvalitetna šola, uspešni in zadovoljni ter osebnostno bogati učenci, polni elana in novih idej.

Trudili se bomo, da bo življenje na šoli prijetno, da bomo zadovoljni vsi in veselili se bomo vseh uspehov, ki jih bomo dosegli v letošnjem šolskem letu.

Smo odprta šola, saj se zavedamo, da je to ključ do hitrejšega, boljšega in učinkovitejšega razvoja, tako šole kot občine, torej ključ do uspeha!

To priložnost bi radi izkoristili še za to, da se javno zahvalimo predsednici Društva upokojencev Žetale in njenim članom, ki so izredno zavzeto skrbeli za 14-dnevno preventivo v cestnem prometu in s tem za varnost naših otrok na poti v šolo in iz nje. Izrekamo jim ISKRENA HVALA za požrtvovalen, profesionalen, zgleden in odgovoren pristop ter jih že sedaj naprošamo za prihodnje leto.

To je le nekaj kratkih informacij življenja in dela na naši šoli. Več boste izvedeli iz Publikacije, ki jo pripravlja kolektiv in bo izdelana do konca septembra.

Nikoli ne dobiš želje, ne da bi dobil tudi moč, da jo uresničiš.

Vendar moraš vseeno kaj narediti za to! (Bach)

Pripravila v.d. ravnateljica:
Silvestra Klemenčič

PO DRAVSKI DOLINI

Društvo podeželskih žena Žetale je organiziralo poletni izlet. Pravijo, da bo deževalo, če gredo ženske na kup, a tisto sredo v juliju se je obetal topel poletni dan. Lepo število se nas je zbralo v avtobusu z namenom, da se odpeljemo na strokovno ekskurzijo po Dravski dolini.

Pot do Maribora je minila ob prijetnem klepetu in že smo se zapeljale po novem mostu čez reko Dravo. V Selnici smo se ustavile in si ogledale predilnico volne, kjer predelajo večino volne, pridelane v Sloveniji. V njihovi bogato založeni prodajalni smo lahko kupile razne izdelke (vzglavnike, nadjogije, ovčje kože, rokavice, kape, brezrokavnike...).

Po ozki Dravski dolini smo se odpeljale do Zgornje Vižinge na kmetijo, ki se ukvarja z vzrejo puranov in pre-

Prijeten zaključek izleta ob Ivarčkem jezeru

delavo puranjega mesa. Videle smo purančke, ki so se valili, pa purane, godne za zakol, in nato še predelavo puranjega mesa. Brez degustacije seveda ne gre. Obilna malica nam je zares teknila in dobre volje smo se odpravile dalje.

Na Muti smo si ogledale Kovačijo tovarno orodja. Delo v njej je zelo naporno, saj poteka ob močnem hrupu in vročini. Ugotavljale smo, da njihove izdelke (npr. motiko)

raje uporabljamo, kot pa da bi jih morale izdelovati. Naslednji postanek je bil v Vuzenici. Tam nas je sprejel in vodil zgovoren, zanimiv mož, ki zelo dobro pozna zgodovino kraja. V kraju stoji cerkev, katere prvotni del je star okrog 1000 let. V njej so zanimive slike in freske, zvonik sredi cerkve in modro pobarvan strop. Sedaj jo zunaj in znotraj obnavljajo. V Vuzenici je sredi 19. stoletja 6 let služboval Anton Martin Slomšek in v župnišču so na ogled tri spominske sobe. Kupile smo nekaj Slomškovih Drobtinic in knjigo Blaže in Nežica v nedeljski šoli.

V popoldanskih urah se je pooblačilo in v koroški vasi Šentanel je že deževalo. Med kosilom na turistični kmetiji se nam je predstavila skupina deklic in žena s kulturnim programom v koroškem narečju. Potem smo se še sprehodile po vasi, ki je bila zaradi urejenosti že večkrat razglašena za najlepši turistični kraj v Sloveniji.

Večeralo se je že, ko smo se odpravile proti domu. Ustavile smo se še ob Ivarčkem jezeru in naredile zadnje fotografske posnetke. Pot domov je minila ob petju, pogovorih, rogljičkih in dobri kapljici. Bilo je lepo, prijetno, poučno, a doma je najlepše.

Marija Skok

STAROST NI ŽALOST

(ob dnevu starejših 1. oktobra)

Starost ni žalost, kakor pravijo nekateri, temveč je lahko tudi lepa in očarljiva, kakor je lepa večerna zarja, saj odkriva obzorja, ki jih mlajši še ne morejo tako jasno videti.

Tako se lahko starejši s ponosom oziramo na prehojeno pot in si lahko sami krojimo svojo usodo, danes smo gospodarji na lastni zemlji, ne pa sužnji in hlapci. Seveda nam to nalaga tudi odgovorne dolžnosti, med katere spada nedvomno posebna skrb in spoštovanje starejših ljudi, upokojencev, starostnikov, predvsem upokojencev iz vrst tistih, ki so prelivali kri za slovenski narod v času okupacije, v času osamosvojitvenega boja in tistih, ki so bili prisilno mobilizirani v okupatorske vojske. Vsi ti so nam pripravili sedanost, v kateri živimo. Bili so žrtve za to, kar imamo danes, namreč za svobodo, s čemer mislimo tudi boj za človekove pravice, za človeka vredno življenje.

Zato upokojenci, sploh ostareli in kakorkoli bolni, ne bi smeli biti breme za ostale državljane, ne bi smeli biti manj vredni. Vredni smo namreč vsega spoštovanja, hvaležnosti in skrbi. Pred nami so hodili po isti poti, po kateri naj bi hodili tudi mi in nadaljevali delo, ki so ga - ki ste ga opravljali vi, dragi upokojenci.

Pokojnina upokojencem samo lajša življenje, ne more pa povrniti tistega, kar so upokojenci v življenju s svojim delom v resnici izgubili, kar so s svojim razumom in delom svojih rok ustvarili.

Nenazadnje je od nas upokojencev odvisno, kako si

bomo uredili in preživeli večer svojega življenja, saj smo pripravljani podajati „zlato žogico“ spoštovanja, sočutja drugim, kakor smo nekoč sami prejeli in jo sprejemamo še danes; naj velja: Čim več daš, več imaš!

Naši življenjski pogoji niso bili lahki, marsikaj nam je zagrenila druga svetovna vojna, saj nam je vzela najlepši del mladosti in sreče.

Nekateri so odšli v tujino, drugi smo ostali doma in se posvetili haloški zemlji ter si v lastnem znoju prislužili skromno pokojnino. Spominov na prehojeno pot je veliko, marsikaj nam je bilo težko, bili so pa tudi lepi trenutki, ki so nam dajali pogum, moč in upanje za nadaljnje življenje.

Srečanje starostnikov leta 1998

Kot upokojenci imamo čas za marsikaj, do česar smo imeli vedno veselje in za kar smo čutili sposobnost, vendar nam vsakdanje dolžnosti niso pustile, da bi se tem stvarjem posvetili.

Zato bo najbrž veljalo tudi za ta čas, da ga imamo za zlatega, in da mineva naravnost neopazno. To je najboljšo zdravilo zoper starost in otožnost. Sploh je posebnega pomena tisto, ob čemer lahko ugotavljamo, da smo storili

svojo dolžnost, kajti takšno spoznanje budi upanje in nas usposablja za tisto, kar moramo početi danes.

Dragi občan, upokojenec, osamljeni starostnik: Odpri srce, odpri roke! Bodi dober človek!

To je največ, kar lahko damo tistim, ki prihajajo za nami.

Upravni odbor
DU Žetale

ABRAHAMI V ŽETALAH

V soboto 21.09.2002 je bilo v Žetalah zanimivo in za udeležence nadvse prijetno srečanje. Dobili smo se namreč letošnji „Abrahami“ - torej dekleta in fantje, ki smo bili rojeni leta 1952. Od skupno 64 nas je ostalo še 48, razsejani pa smo po celem svetu, npr. v Kanadi, Angliji, Hrvaški, ...

Mnogi so zaradi oddaljenosti ali obveznosti svojo odsotnost opravičili. Pogrešali smo nekaj „domačinov“, sicer pa se nas je zbralo 21 in z nami je bila tudi učiteljica Marija Žerak.

Najprej se nam je zdelo primerno, da se za vse pokojne letnike, starše, učitelje, krstitelja in kateheta udeležimo maše in pri križu na pokopališču zanje prižgemo svečke. Mašo je vodil naš dolgoletni veroučitelj župnik Štefan Zver.

Potem nas je v OŠ prijazno in z veliko mero angažiranja sprejela v.d. ravnateljica Silvestra Klemenčič. Lepa beseda, dobra kapljica, pot spominov in prijateljstva; vse to je bilo to popoldan v prostorih nove šole. Hvala za urico druženja!

Pot smo nadaljevali v Kočice h Gastroju in tam izmenjali tisoč podrobnosti iz preteklosti in sedanjosti. Zmanjkovalo je časa za vse, kar bi si radi povedali. Ko se je svitalo, smo šli narazen z obljubo, da se naslednje leto spet dobimo.

Čas tako neusmiljeno hitro mineva, zato je takšno druženje zdravilo za dušo in poročstvo, da je življenje kljub vsemu lepo.

(S.S.)

BILI SMO NA KOROŠKEM

V soboto 7.septembra smo člani Prostovoljnega gasilskega društva obiskali Koroško. Strokovno ekskurzijo smo predvideli v planu dela PGD Žetale za leto 2002. Program ekskurzije je pripravil Upravni odbor PGD Žetale, udeležilo pa se je 48 žetalskih gasilcev. Dobro razpoloženi smo gasilci najprej obiskali rojstno hišo slovenskega pisatelja Prežihovega Voranca v Kotljah. Pri spomeniku, ki stoji v neposredni bližini hiše, nas je pričakal prijazen vodnik in nam povedal marsikaj zanimivega o tem velikem slovenskem pisatelju. Iz njegovega pripovedovanja smo lahko razbrali, da je bil Prežihov Voranc svetovljan in zaveden Slovenec. Ko smo si ogledovali razstavljene predmete v njegovi hiši, smo v mislih podoživljali njegova umetniška dela: Solzice, Samorastniki, Doberdob, Jamnica in druga. Iz Kotelj smo

se skozi Ravne na Koroškem peljali po dolini reke Meže do Mežice. V Mežici smo si ogledali rudnik svinca, ki ga zapirajo. Ogled rudnika je bil za vsakogar izmed nas posebno doživetje. Najprej je vsak prejel zaščitno čelado s svetilko in pelerino. Nato smo se z delavskim vlakom - tistim, s katerim so se rudarji vozili na delo, odpeljali v podzemlje rudnika Mežica, ki se nahaja v sami gori Peci. Peca, najvišja gora na Koroškem, je prepletena z rudniškimi rovi, saj njihova dolžina znaša 800 km. Vožnja z rudniškim vlakom je bila doživetje zase. Hitrost vlaka je 10 km na uro, vendar ima človek občutek, da drvi s hitrostjo najmanj 100 km na uro. Po 15 minutni vožnji smo prišli 3,5 km daleč v podzemlje Peca. Globina rudniškega okna, kjer smo se po adrealinski vožnji ustavili, je znašala čez 500 m. Vodiči so nas razdelili v dve

Pred Prežihovo bajto v Kotljah

skupini in nas opozorili, da moramo strogo upoštevati njihova navodila. V nasprotnem primeru se lahko kdo izgubi in iskanje je v 800 km labirintu rogov skoraj nemogoče. Iz povedanega in prikazanega smo lahko spoznali, da je bilo delo v rudniku svinca v Mežici zelo naporno. Človeka kar nekako stisne pri srcu, ko izve podatek, da so v rudniku poleg družinskih članov delali tudi 9 letni otroci.

Del rudnika je danes muzej, ki nazorno prikaže, kako so pridobivali cinkovo rudo pred 300 leti pa vse do pričetka zapiranja rudnika leta 1990. Rudnik je bil po eni strani pomemben faktor razvoja celotne Mežiške doline, po drugi strani pa je predstavljal skupaj s topilnico v Žerjavu največja onesnaževalca okolja, ki sta to okolje popolnoma degradirala in spremenila dolino reke Meže v „dolino smrti“. Voda v reki Meži je bila popolnoma bela, kompleksi gozdov so se posušili, a to ni nikogar posebej skrbelo, saj so bili skoraj vsi na tak ali drugačen način povezani z rudnikom.

Ko smo se po dveh urah vrnili na zemeljsko površje, smo si ogledali še rudarski muzej, ki v fotografski in pisni obliki prikazuje delo v rudniku svinca Mežica.

Po ogledu doline Tople smo se odpravili v Šentanel, kjer smo imeli na kmečkem turizmu Ploder kosilo. Treba je povedati, da je bilo kosilo izvrstno, tako da smo zadovoljni zapuščali prijetno okolje Šentanela, kjer je turizem glavna gospodarska panoga.

Zadnji del našega popotovanja po Koroški je bil namenjen obisku vasi Libeliče. Vas Libeliče leži tik ob meji z Avstrijo in je znana po tem, da so se prebivalci te vasi na Koroškem plebiscitu 1.1922 odločili za takratno Jugoslavijo. To pogumno in enkratno dejanje ima še danes veliki pomen.

Namen našega obiska v Libeličah je bil spoznati delo Prostovoljnega gasilskega društva Libeliče. Sprejem v Libeličah je bil priskrben. Prijazni domačini so nas pogostili z žganjem in moštom (jabolčnik). Predsednik KS Libeliče nam je predstavil kraj in njegove znamenitosti. Povedal je, da so ravno sedaj sredi priprav na počastitev 80 letnice

Koroškega plebiscita. Osrednja prireditev bo v nedeljo 29. septembra. V KS Libeliče se trudijo ohraniti neokrnjeno naravo zato veliko pozornost namenjajo čistemu okolju. Med prvimi v občini Dravograd so zgradili čistilno napravo s kanalizacijo. Industrijskih obratov nimajo, želijo pa razvijati turizem, za kar imajo vse naravne danosti. Mogoče Vodnik Marjan iz Koroškega muzeja nam je nato razkazal staro (črno) koroško kuhinjo in muzej, ki je posvečen Koroškemu plebiscitu. Obe zgodovinski zbirki se nahajata v starem župnišču, kjer stanuje tudi naš žetalski rojak Horvat Vinko iz Podloga. Zatem smo si ogledali kostnico na vaškem pokopališču in samo vas Libeliče, ki bi jo po velikosti lahko primerjali z Žetalami. Sonce je že leglo za koroškimi gorami, ko smo se poslovili od gostoljubnih korošcev in se odpravili proti domu.

Zares zadnje dejanje našega izleta je bil postanek v restavracijo Gastro na Ptujju. Tu nas je naš prijatelj Marjan Skok postregel z okusnim golažem in pijačo. Za njegovo prijaznost in naklonjenost se mu najlepše zahvaljujemo.

Na koncu lahko rečemo, da je strokovna ekskurzija PGD Žetale uspela. Med drugim tudi zato, ker smo imeli s seboj vodnika g. Stanka Skledarja, ki nam je med vožnjo s svojo razlago povedal marsikaj zanimivega o krajih, skozi katere smo potovali. V imenu vseh udeležencev ekskurzije na Koroško tudi za njegov trud najlepša hvala.

Poleg priprav na strokovno ekskurzijo so v društvu potekale tudi ostale aktivnosti, ki bodo dosegle vrhunec v oktobru - mesecu požarne varnosti. Pripravljamo praznovanje 50 letnice PGD Žetale in urejamo prostore Gasilskega doma Žetale. Sodelovali bomo na prireditvah ob 3. občinskem prazniku in 12. kostenjem pikniku. 18. oktobra bomo izvedli gasilsko vajo ob novi OŠ Žetale. Ker še vedno primanjkuje vode, se vršijo prevozi vode z gasilsko avtocisterno itn.

Več o pripravah žetalskih gasilcev na praznovanje zlatega ljubileja pa v naslednjih številkah Žetalskih novic.

Janez VOGRINC

Globoko v podzemlju Pece

TELEVIZIJA SLOVENIJA
RAZVEDRILNI PROGRAM
REDAKCIJA ODDAJE „DRUŽINA IN POL“
1550 LJUBLJANA
Tel.: 01/475 33 38
Ele.naslov: andrej.hofer@rtvslo.si

Zadeva: Sodelovanje družin iz vaše občine v novi nedeljski večerni oddaji na TVS

Spoštovani!

Razvedrilni program Televizije Slovenija pripravlja za leto 2003 novo nedeljsko večerno oddajo, v kateri bosta vsak teden sodelovali dve slovenski družini. V oddaji bi radi predstavili tako tipične kot tudi nekonvencionalne, torej netipične družine. Družino si namreč lahko ustvari vsak po svoje. Zato so v slednji skupini lahko tudi tiste, ki ne predstavljajo klasične družinske skupnosti (moji prijatelji so moja družina, ločenka z bratom in njegovimi otroki, vdovec ali vdova s prijatelji in (ali) otroki, babica s hčerko in njenima hčerkama; moji sosede so najboljša družina, moji sodelavci ipd..) Radi bi navezali stik z nenavadnimi, posebnimi družinami iz vaše občine: glasbenimi, kulturnimi, športnimi, umetniško usmerjenimi, itd., ki so kraju dale poseben pečat, so značilne za vaš konec in bi bile zanimive tudi širši javnosti. Obe bosta tekmovali v petih igrah, skozi njih pa bomo na sproščen način predstavljali njihov življenjski stil, navade, razvade, notranje komunikacije, biografije ipd. Družine so lahko nepoznane širši javnosti, lahko štejejo tudi več (ali manj) kot 4 člane, vsekakor pa naj bodo s svojim načinom življenja zanimive za predstavitve v nacionalnem programu.

V kolikor nam lahko pomagate z informacijami, fotografijami, naslovi in kontaktno telefonsko številko teh ljudi, vam bomo za pomoč zelo hvaležni.

Prosimo, če jih lahko pošljete na zgornji naslov!

Želimo Vam lep in ustvarjalen dan!

Odgovorna urednica
UPE RŠP
Miša Molk

JAVNA RADIJSKA ODDAJA „KONCERT IZ NAŠIH KRAJEV“ V ŽETALAH

Minilo je že 16, let odkar je v Žetalah gostovala priljubljena oddaja radia Slovenija „Koncert iz naših krajev“. Takrat so v prepolni Prosvetni dvorani Žetale nastopili: ansambel Toneta Kmetca, moški nonet Žetalanci, ljudske pevke iz Žetal, humorist Marjan Roblek-Matevž in priljubljeni voditelj te oddaje Boris Kopitar. Urednik oddaje je bil Kajetan Zupan. Takrat je voditelj oddaje zaključil z besedami „nasvidenje do prihodnjic“. Ta prihodnjic se bo zgodil v soboto, 16.novembra ob 20.uri, ko bo oddaja „Koncert iz naših krajev“ ponovno gostovala v Žetalah. Sedaj je voditelj oddaje Janez Dolinar

in urednica oddaje Alenka Skale. Z urednico oddaje smo se že dogovorili za okvirni program, v katerem bi poleg domačinov nastopila dva znana slovenska narodno zabavna ansambla. Čar oddaje je tudi v tem, da bo potekala z neposrednim prenosom na prvem programu radia Slovenija in bo pomenila promocijo občine Žetale v širšem slovenskem prostoru. Že sedaj Vas vabimo, da se Koncerta iz naših krajev v čimvečjem številu udeležite.

Jože KRIVEC

IZLET NA PEÇO

Pred nami je naporna pot

Letošnji drugi planinski izlet Planinskega društva (PD) Žetale je bil v znamenju kraljestva pravljničnega Kralja Matjaža in letošnjega poletja. Več kot štirideset planinskih navdušencev je v spremstvu vodnikov izkoristilo s soncem obsijano zadnjo avgustovsko soboto za pohod na Peco.

Iz ene lepših alpskih dolin in krajinskega parka Topla smo vse do vrha Pece sledili tradicionalni kmečki arhitekturi, koroškimi bajtam in lesenim kaščam ter posebni strešni kritini „šitlnom“ (skodlam). Nezahtevna gozdna

pot nam ni povzročala večjih težav. Na vrhu se nam je odprl veličasten razgled na koroško pokrajino „celkov“, na drugo stran pa pogled z vrha seže vse do Julijskih Alp s Triglavom.

Spust v dolino je zahteval malo več previdnosti, a smo se vsi prijetno utrujeni vrnili domov brez poškodb. Navsezadnje nas je Kralj Matjaž imel vseskozi na očeh.

*Domen Golob
PD Žetale*

Na vrhu Pece

JADRALSKO DRUŠTVO

Jadralsko društvo Žetale je v nedeljo 25. avgusta 2002 priredilo prvo odprto padalsko tekmo Donačka gora - Žetale 2002 „dirka na piko“.

Tekme, ki smo jo poimenovali „dirka na piko“, se je udeležilo kar 31 tekmovalcev, kar je zelo pohvalno, glede na to, da gre za našo prvo organizacijo takšne tekme. Hkrati velja poudariti, da je to do sedaj največje število udeležencev na tekmah, ki so bile organizirane na Donački gori. Večina tekmovalcev je bila iz Štajerske. Nekaj tekmovalcev je bilo tudi iz sosednje Hrvaške, zato lahko rečemo, da je to bila mednarodna tekma. Na žalost nam je vreme popoldne ponagajalo in ni bilo več možnosti, da bi se lahko tekmovalci dvignili s starta (533 m) na vrh Donačke gore (882 m), kar je bil pogoj za prelet v Žetale, kjer je bil tudi cilj.

Rezultati tekme so bili sledeči:

3. mesto je zasedel Roman FRIŠEK iz Rogaške Slatine,
2. mesto je pripadlo hrvaškemu padalcu Ivanu MIKLAVŽIČU iz Pregrade
- in 1. mesto SAJKO Mitji iz Rogaške Slatine.

Nagrade je podelil župan občine Žetale in poslanec v državnem zboru Republike Slovenije g. Anton BUTOLEN. Po podelitvi so žetalski nogometaši izzvali jadralske in tako samo še popestrili program. Zmagali so Žetalčani z rezultatom 5:3. Za zdravstveno varnost je skr-

bela Branka SKLEDAR dr.med., spec. splošne medicine, ki je tudi članica našega društva.

Zahvaljujemo se pokrovitelju prireditve, glavnemu sponzorju iz Ptuja in ostalim: BARU POD LIPO Janko Gajser, VINOTOČU DARINKA, ZIDARSTVU Milan Kodrič iz Žetal, VINARSTVU SLOVENSKE GORICE - HALOZE iz Ptuja ter KREATIV CRYSTALU iz Rogaške Slatine, ki so pripomogli k temu, da smo lahko tekmovalci izvedli.

Jadralsko društvo ŽETALE

Prvo mesto...

KAJ POČNEJO ZOISOVI ŠTIPENDISTI NA RAZISKOVALNIH TABORIH V HALOZAH (I.)

Spoznavajo Haloze, njihove ljudi in neizkoriščene priložnosti

Znanstveno raziskovalno središče Bistra Ptuj je v sodelovanju z Zavodom RS za zaposlovanje in Ministrstvom za šolstvo ter ob pomoči številnih sponzorjev in donatorjev v zadnjih treh letih pripravilo tri raziskovalne taborne za srednješolce, ki prejemajo Zoisovo štipendijo. V letu 2000 je 16 mladih prebivalo in delalo v lovskem domu v Vareji, lani in letos pa je tabor s skupno 43 udeleženci iz celotne Slovenije - še najmanj je bilo domačinov - in deseti mentorji domoval v stavbi nekdanje Osnovne šole v Žetalah. Prvo leto so mladi ob izdatni strokovni pomoči petih gozdarjev iz ptujske enote Zavoda RS za gozdove svojo radovednost namenili pomenu in vlogi gozdov ter odnosu prebivalcev Haloz do njih. Še posebej so se posvetili oglarstvu in pestrosti haloških gozdov kot osnovi za turistično privlačnost Haloz. Lani so Zoisovi štipendisti med drugim podrobneje oblikovali vsebino gozdne učne poti v okolici Žetal, spoznavali tradicijo gojenja zdravilnih zelišč in začimbnic na haloških vrtovih, pripravili predlog, kako ohraniti stavbno dediščino v središču Žetal in podrobneje spoznali in ocenili turistično, gostinsko ter kulinarično ponudbo Haloz.

Na letošnjem taboru, ki se je pričel 15. avgusta in se je končal z javno predstavitvijo dela na zadnjo avgustovsko nedeljo, so taborjanke in taborjani ustvarjali v kar šestih skupinah. V prvi so pod vodstvom profesorice geografije domačinke Milene Butolen raziskali, trasirali in za zloženko orisali primerne kolesarske poti. V drugi so z mentorjem Jernejem Golcem iz podjetja Halo in študentom biologije Mitjem Lahom anketirali starejše prebivalce in prebivalke in skušali ugotoviti, kako preživljajo tretje življenjsko obdobje, in ali prenašajo svoja znanja in izkušnje iz roda v rod. V tretji skupini so preizkusili in ocenili turistično in gostinsko ponudbo Haloz ter o njej izdelali zloženko, pri čemer jim je pomagal študent geografije Uroš Gramc. Člani četrte skupine so pod vodstvom geografa, popotnika ter poznavalca mineralov, kristalov in fosilov prof. Vilija Podgorška spoznavali geološko sestavo in posebnosti Haloz. Nekaj se jih je odločilo, da bodo delo skupin podpirali z računalniškimi znanji, ob tem pridobivali še nova in postavljali predstavitvene internetne strani v računalniški delavnici, ki jo je vodil mag. Vili Muzek. Potek in utrip tabora pa so v radijsko reportažo in časopis s pomenljivim naslovom „Po tretji jutraj“ ujele še članice novinarske delavnice, vodila jo je novinarka Darja Lukman Žunec.

Tudi letos so Žetalčani taborjanke in taborjane gostoljubno sprejeli medse. Župan Anton Butolen se je zavedajoč se pomena novih znanj in predlogov za razvoj kraja rad družil z gosti iz vse Slovenije, zadovoljen pa je

bil videti tudi ob koncu, ko smo mu ponudili osnutka za zloženko Haloške kolesarske poti in Gostinsko turistično ponudbo Haloz. Tudi nekaj drugih domačinov je priskočilo na pomoč in radi so sodelovali s taborjani, predvsem družine Skok, Skledar, Krivec ter Jazbec. Vsekakor pa tabor ne bil tako uspešen in živahen, če nam ne bi pomagal tudi mladi domačin Martin Prevolšek, ki smo ga zaradi njegovega neizmerne znanja poimenovali kar „Žetalski leksikon“.

Delo je domala vsak dan od skupno enajstih potekalo po ustaljenem redu. Precej zgodnjemu prebujanju je sledil zajtrk, po njem načrti za delovni dan, nato pa je vsaka od skupin šla na delo - na teren ali v učilnice. Nekateri so se vrnili šele pozno popoldan, tako da je bilo nekaj prostega časa najti le ob večerih, a še takrat so lahko sodelovali v delavnici Loesje, ki jo je vodil Darko Briški, ali si ogledali potopisni predavanja z diapozitivi Vilija Podgorška iz njegovih zadnjih potepanj po Sibiriji in Peruju ter Boliviji. Doživeli so tudi čisto pravo pečenje koruze ter krompirja in se z domačini ob večerih družili še na šolskem igrišču, ki je že kar legendarno zbirališče tukajšnjih mladih.

Da ne bi samo delali, smo taborjanke in taborjane (razmerje je bilo 16 : 7 v korist prvih!) peljali na izlet v Prekmurje, kjer so nas gostoljubno sprejeli pri Gjuranovih, družini enega od taborjanov. Ptujski gozdar Janko Kolar jim je razkril še nekaj skrivnosti pragozda na Donački gori, malce pa so se lahko ohladili v ptujskih termah in si potem ogledali še starodavni Ptuj.

Več o vsebini in rezultatih dela posameznih skupin v prihodnjih številkih Žetalskih novic!

Pripravil: Stanko Žunec, vodja tabora

Pregovori

Beseda je most med ljudmi (Knittel).

Beseda je obleka duše (Seneka).

Besede, ki govore resnico, navadno niso prijetne.

Če ne znaš pametno govoriti, pametno molči.

Laskava beseda je rada zaseda.

O komer dela govorijo, ni treba, da on o njih.

Pomagaj z dejanjem, ne z besedami!

Zoisovi stipendisti na taboru „Žetale 2002“

Ob Muri...

Prekmurje v nedeljo

Za dnevne napore pri nas poskrbijo mentorji, za nočne pa kar mi sami. Verjemite, v tem prepletu radovednosti in klepetanja do zgodnjih jutranjih ur je čas za popoln odmor več kot potreben.

Tako se je namesto zaspanega delavnika prebudila prelepa nedelja. Grožnje o kruto zgodnjem vstajanju se na našo srečo niso uresničile. Iz kuhinje je zadišalo po gobjem zajtrku, za katerega se imamo zahvaliti kolesarjem - gobarjem in Stanku, ki je presenetil s kuharskimi sposobnostmi.

Potem so nas pregnali v avtomobile in nas odpeljali proti deželi štorkelj in prijaznih ljudi. Majčkeno dremavi smo se ustavili na Polensaku na jutranji kavi, ki pri mnogih ponočnjakih še ni nadomestila manjkajoče energije za uspešen začetek dneva. Pa saj je bila ura komaj kaj čez devet!

Novinarska mentorica Darja je vodila četico avtomobilov skozi Prlekijo in brez posebne težave ubrala novo, krajšo pot. Bravo, Darja.

Pred nami so se po prečkanju Mure, ki je precej živahna in skrivnostna oznanjala svojo ljubo pokrajino, odprle široke ravnine, bogate poletnega sonca, zorečih pridelkov in številnih vasi.

V Beltincih, kamor smo bili namenjeni, so pred kratkim v gradu odprli razstavo mineralov in kamnin. Med avtorji razstave je tudi mentor ene izmed naših skupin, Vili Podgoršek, ki je ob ogledu prevzel nalogo vodiča. Čeprav vsi nismo največji geologi, smo zagotovo ostrmeli vsaj nad katero od čudovitih oblik narave, najbolj pa nad vabljivimi opali.

Ko smo se ponovno odpeljali, se je začelo čisto

drugačno, a vsekakor najbolj prijetno in pristno srečanje s Prekmurjem in njegovimi prebivalci.

Naš Denis, pravi Prekmurec, nas je vse skupaj povabil domov v Dokležovje. Ne vem, ali smo si vsi predstavljali, da nas bo pričakala pojedina in zelo prijazna, gostoljubna družina. Pripravili so piknik na vrtu, mi smo seveda z veseljem pomagali. Spremljevalna dejavnost prehranjevanja je bilo druženje ob pogovoru ali kartah, da pa napor ne bi bil prevelik, smo mnogi pristali zleknjeni na odeji na travi. Izurjeni kvartopirci so me, naj se pohvalim, naučili poker. Navadni, seveda. Za denar so nam služili kar zobotrebc, zlomljeni na pol (obljubili smo, da jih bomo zlečili nazaj skupaj).

Ko smo že mislili, da bi bilo težko še kaj pojesti, je na mizo priromala še prava prekmurska gibanica, tako pregrešno dobra, da je na pladnju nismo pustili veliko.

Gjuranovi so zares pravi dokaz, da so ljudje na tem koncu Slovenije čudoviti, dobri in prijazni.

Po slovesu od njih nas je pot zanesla še k Babičevemu mlinu na Muri. Ob slikovitem zakladu kulturne dediščine smo ustvarili nekaj fotografij, deroča in vrtinčasta Mura pa je tiho šepetala na stotine let dolgo zgodbo ljudi, ki so živeli in delali tukaj.

Najbrž ne bi smeli pričakovati, da se bo potep tako hitro končal, kajti na Gomili smo se povzpeli še na razgledni stolp, odkoder se je zrcalila z večernim soncem objeta pokrajina.

Mimogrede je bilo treba zaviti še v Cerkvjenjak k Natalijini družini, ki nas je spet založila s hrano in pijačo za ves večer.

Domov smo menda prišli nekaj po osmi zvečer. Dan je bil seveda ... super.

FOTO UTRINKI Z IZLETA

